

Lunds Universitet
Språk- och litteraturcentrum
IT-Rumänska, K01 (91-120p)
Examenuppsats

Valea Cernei și Băile Herculane
adevăr istoric și legendă

Valea Cernei and Băile Herculane
historical truth and legend

Ileana Nielsen

reddcaddy@yahoo.se

Handledare:
Namn: *Coralia Ditvall*
E-mail: coralia.ditvall@rom.lu.se

Cuprins

	Pag.
1. Introducere.....	1
2. Scopul lucrării.....	1.2
3. Metoda și materialul folosit.....	2.3
4. Așezarea geografică.....	2.4
5. Băile Herculane.....	3
6. Legenda lui Hercules.....	5
- Scărișoara	6.7
8. Alte legende.....	8
- Crucea Albă.....	8.9
- Comori.....	9.10
- Povestea de la stână	9.11
12. Încheiere.....	10
13. Bibliografie.....	11

1. Introducere

Valea Cernei este un colț de țară cu un peisaj mirific, unde realul se împletește cu irealul, prezentul cu vremurile străvechi, creând un ținut de taină și vis stăpânit de tihnă și singurătate, un spațiu de-o frumusețe sălbatecă neântinată. Din negura istoriei legendele se ridică spre culmile munților tămâiți de cetină de brad, cu miracole încă nedelegate, legende ce ascund comori de aur și argint încă din vremea dacilor, dar mai ales comoara înțelepciunii unui întreg popor.

2. Scopul lucrării

Această lucrare nu este numai o descriere a unei zone, de altfel minunate a României, ci și o prezentare a realităților istorice împletite cu poveștile și legendele populare locale. Scopul este acela de-a face cunoscute câteva din multitudinea de legende și povestiri populare culese de la bătrânii satelor din zonă și plasarea acestora în peisajul istoric al teritoriului de vis din Valea Cernei, trezind curiozitatea și interesul iubitorilor de natură și frumusețe pură de-a vizita aceste locuri.

3. Metoda și materialul folosit

Materialul de care m-am folosit este în mare parte cules de pe internet, din ziare și publicații locale, dar și poveștile locuitorilor din această zonă, ale oamenilor pe care am avut privilegiul de-ai asculta depănând legende păstrate din moși strămoși. Pe baza informațiilor culese relatez certitudini verificate istoric presărate cu misterul legendelor ce învăluie această zonă de basm.

4. Așezare geografică

Valea Cernei este situată în sud-vestul României, în județul Caraș-Severin, cu un peisaj de munți calcaroși în care apele râului Cerna, stresându-se la poalele vârfurilor cu o vegetație submediteraneană, a sculptat forme peisagistice de-o frumusețe rară. Clima este temperat continentală, cu influențe submediteranee, fiind mai blândă decât în restul țării. Acest climat, dar și prezența unor izvoare termale, a făcut posibilă dezvoltarea unei vegetații specifice zonelor submediteranee, îmbogățită cu specii rare și chiar unice, așa cum ar fi o specie de mușchi care nu este întâlnită în altă parte. Tot aici întâlnim și garofița Domogledului, unică în lume, ciuboșica cucului de banat, candeluța, scorușul de banat și multe alte specii rare peste care se ridică impunător pinul negru de banat agățat de versanții stâncilor golașe. Fauna zonei este reprezentată de viețuitoare specifice climei, dar și specii rare și unice cum ar fi scorpionul de banat, cu mușcătură dureroasă dar neotrăvitoare, sau vipera cu corn a cărei mușcătură poate fi mortală.

Întreaga zonă a Văii Cernei este declarată rezervație naturală făcând parte din Parcul Național Domogled- Valea Cernei.

www.domogled-cerna.ro

Această vale ascunde de-a lungul ei, într-un peisaj care a rămas aproape intact, puțin modificat de om, cătune aruncate de istorie în cele mai îndepărtate coclauri din munte, dar și cea mai veche stațiune balneară din țară – **Băile Herculane**.

5. Băile Herculane

Situată la o altitudine absolută de 168 de metri, într-o depresiune îngustă pe ambele maluri ale Cernei, mărginită la vest de Culmea Mehedinți iar la est de abruptul Domogledului și Suscului care se înalță cu peste 1000 de metri deasupra stațiunii, Băile Herculane este unica localitate turistică din România care dispune de toate cele cinci patrimonii: natural, istoric, cultural, balnear și turistic.

Începutul istoric al acestei stațiuni balneare l-a marcat cucerirea Daciei de către romani în urma războiului din 101-102 e.n., când soldații romanii, decoperind apele termale au clădit termele lui Hercules, păstrate până astăzi.

Conform însă unor teorii susținute de istoricul N.Densușeanu, corespondent al Academiei, a profesorului T. Diaconu și a altor cercetători, apele termale de aici ar fi fost cunoscute și folosite încă înaintea epocii romane. Pelsagii, cel mai vechi popor din lume, oamrni ai pietrei care vorbeau o limbă primordială, cei au creat o civilizație avansată în domeniul astrologiei și medicinei, au locuit în grotele aflate la nord de Herculane, conform atestărilor arheologice. („Dacia Preistorică” N.Densușianu, apărută în 1913)

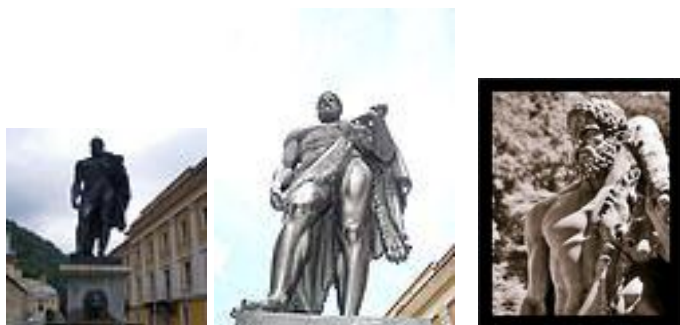
Existența localității a fost confirmată oficial în anul 153 e.n. prin discursul lui M. Sedatius Severianus, ales în funcția de consul la Roma. Pe o tabulă votivă din băi este consemnat: „*Zeilor și divinității apelor, Ulpius Secundinus, Marius Valens, Pomponius Haemus, lui Carus, Val, Valens, trimiși ca delegați romani să asiste la alegerea în calitate de consul a fostului lor coleg Severianus, întorcându-se nevătămați, au ridicat acest prinos de recunoștință*”. Impresionați de calitățile tămăduitoare ale apelor termale, aristocrația Romei antice le-a închinat un adevărat cult balnear sub semnul tutelar al lui Hercules. S-au construit apeducte și băi, Termele Romane fiind atât de bine conservate încât au putut fi redat circuitului turistic în anul 1999. Astfel vizitatorii impresionantei construcții a Hotelului Roman ridicat în 1975 pot beneficia de tratament balnear în aceleași condiții ca și aristocrația Romei antice.

4

Stațiunea a fost complet distrusă de turci în războiul otomano- ruso-austriac din 1737-1739, suferind apoi și în urma unei epidemii de ciumă și a unei invazii de lăcuste. Prin pacea de la Belgrad râul Cerna a devenit granița dintre Austria și Țara Românească, turcii încercând canalizarea râului pentru consolidarea hotarului, dar natura vitregă le-a distrus lucrările. Urmele acestor aenajări se pot vedea și astăzi. Stațiunea cunoaște o oarecare dezvoltare fiind vizitată de mai multe personalități ale vremurilor, dar după 50 de ani de pace turcii rup tratatul năvălind în zonă. Sunt alungați peste Dunăre cu ajutorul unui regiment de gardă, după care împăratul austriac Franz Josef întărește zona prin fortificații iar stațiunea primește numele de Herculesbad.

În perioada 1722-1733 Banatul a fost guvernat de generalul Marcy numit de împăratul Austro-Ungariei Carol al VI-lea, iar după plecarea acestuia, în 1736, guvernarea este preluată de generalul Andreas Hamilton care este considerat a fi cea mai mare personalitate din istoria orașului. De numele acestuia se leagă renașterea stațiunii, sub guvernarea lui construindu-se toate clădirile din centrul vechi și s-a finalizat canalizarea râului Cerna. O altă personalitate legată de istoria acestei stațiuni a fost primul primar al orașului A. Tatartczy, cel care a înființat prima rezervație naturală din România, Rezervația Domogled, înființând și o agenție de turism montan.

Alte momente importante din istoria orașului sunt printre altele realizarea fântânii arteziene din centru în 1826 și construirea primului pod metalic în arc chiar la intrarea în stațiune, fiind o premieră Europeană în domeniu. Statuia lui Hercules, turnată din fier de tun de celebrii meșteri Ramelmazer și Glantz din Vien, este montată în piața stațiunii în anul 1847. Statuia este darul făcut de arhiducele Carol armatei din stațiune care păzea granița.

www.hoinari.ro

Natura și-a dovedit vitregiile prin confruntarea zonei cu un cutremur devastator în 1838, iar în 1940 au loc mari inundații urmate de o secetă cumplită în 1941 care a făcut ca oamenii să aducă apă în vase, cu carul tocmai din Dunăre.

Multe personalități din diferite domenii au trecut prin zonă de-a lungul timpului. Împăratul Iosif al II-lea, împăratul Francisc I și împărăteasa Carolina, Împăratul Franz Iosef, care a numit stațiunea ca fiind cea mai frumoasă de pe continent și împărăteasa Elisabeta (distinsă și armonioasă Sissi), Nicolae Bălcescu, în 1839, Ludovic Kossut în 1849, Emil Racoviță cel care a cartat Peștera Mare de la Soronoșter descoperită de A. Tatarczy, sunt numai câteva din numele demne de menționat.

5

Astăzi centrul istoric al stațiunii se află într-o stare avansată de degradare. Frumusețile și valorile istorice se luptă cu nepăsarea și lipsa de respect față de trecutul istoric a autorităților. Clădirile baroce de-o frumusețe rară etalează goliciunea zidurilor de sub tencuiala căzută și buruienile crescute printre crăpături, lăsând să se vadă prin găurile goale ale ferestrelor prostia, lăcomia și nepăsarea autorităților administrative contemporane a căror indolență și incompetență permite distrugerea a 2000 de ani de istorie.

Localnicii și oamenii care ajung în acete locuri, impresionați de starea jalnică în care a ajuns centrul stațiunii întreprind diverse acțiuni de salvare, un exemplu fiind acțiunea „Salvați Băile Herculane”, cu aproape 4000 de membri pe Facebook, care are ca obiectiv informarea opiniei publice naționale și internaționale cu privire la situația dezastruoasă a stațiunii, atragerea unor personalități dispuse să sprijine financiar salvarea stațiunii și sensibilizarea autorităților cu privire la problemele locale.

Istoria a dovedit că în existența fiecărei așezări umane au fost perioade de ascensiune și regres, lăsând vie speranța că și această stațiune va redeveni un centru balnear de primă importanță pe harta turistică a Europei, păstrându-și specificul istoric și tradiția din generație în generație.

Numele stațiunii vine de la semizeul Hercules, fiul lui Zeus și al frumoasei muritoare Elena consemnat în mitologia romană ca patron al izvoarelor termale, simbol al puterii și echilibrului între forța fizică și cea spirituală.

Eroul eroilor, care și-a folosit puterea supranaturală în numele dreptății și a imprimat urmele trupului său prin locurile pe unde a trecut în călătoriile sale care au făcut încojurul lumii, a prins puteri noi îmbăindu-se în izvoarele locale. „Zei au creat lumea iar noi o vom îndrepta”- așa a spus Hercules luând asupra sa această datorie, care îl va face cel mai mare erou al omenirii.

Legenda trecerii lui pe aici s-a păstrat nealterată, fiind îmbinată și completată cu alte legende din partea locului care dau explicația populară a formării stâncilor de calcar cu forme exocarstice, a cascadelor și aburilor calzi, precum și a altor fenomene specifice zonei.

6. Legenda lui Hercules

Hercules era în drum spre Caucaz împreună cu argonauții săi în căutarea lânii de aur. Urcând pe Dunăre în sus, care avea alt curs pe atunci, ajunge la Cazanele Dunării unde locul strâmt nu-i permite trecerea și până la găsirea unei soluții o apucă pe Cerna în sus. Ajungând la Băile Herculane s-a întâlnit cu Corcoaia, o bătrână ce locuia în munți, undeva pe Platoul Coronini. Bătrâna i-a dezvăluit puterile tămăduitoare ale unui izvor, spunându-i că localnicii făceau baie în aceste ape atunci când erau bolnavi, sau aveau animale rănite sau mușcate de șerpi venoși, fiind vindecați după ce se scaldau în aceste ape. La aceste izvoare veneau să se îmbăieze și fiii ei după o zi de muncă, apa caldă alungându-le osboaseala, dându-le puteri noi. Bătrâna i-a mai spus că aici vine și un balaur care după ce se scaldă în acest izvor se ridică în zbor fluturându-și aripile atât de tare încât stropii de apă căzuți pe pământ formau o cascadă în munte. Această cascadă există și este cunoscută sub numele de **Cascada Vânturătoarea**. Hidrologii nu au reușit să găsească încă o explicație științifică la debitul invariabil al cascadei.

Continuându-și drumul Hercules ajunge într-un cătun pe care astăzi îl putem identifica cu localitatea **Scărișoara**.

7.Scărișoara

Satul Scărișoara este format din cinci cătune : Cracul Mare, Ineleț, Crouri, Țațu și Gura Iuții și ca orice așezare care se respectă are biserică, cimitir și școală, unde învățătoarea vine o dată la două săptămâni.

Locuitorii acestor cătune își poartă îmbrăcăminte confecționată de ei din lâna oilor pe care le cresc, toarsă manual după cum au învățat de la moșii și strămoșii lor. Străbat munții încălțați în opinci tot de ei confecționate și locuiesc în case simple, deseori cu o singură cameră, unde se izolează de gerul iernii sub zăpezile care le acoperă singurătatea.

Drumul de acces spre **Scărișoara** www.carpati-valea-cernei.com

În acest sat scufundat în uitare trăiesc azi 130 de suflete, fără curent electric și alte privilegii ale civilizației, oameni ai căror legătură cu lumea se face printr-o singură cale de acces: o scară de lemn de peste 1000 de metri lipită de versantul muntelui. Turiștii care se aventurează să viziteze cătunul întâlnesc oameni minunați prin simplitatea lor, oameni care trăiesc din ceea ce le oferă natura în urma muncii lor așa cum au făcut-o și acum o sută și o mie de ani, păstrându-și portul, graiul și obiceiurile din moși strămoși. Turistul norocos poate asculta poveștile lui moș Avram sau ale lui nea Ilie, povești în care Hercules devine Voinicul Gruia sau Iovan Iorgovan sau alt voinic legendar care a ucis dușmanul făcând ca binele și

dreptatea să învingă. . Uimitor este faptul că legendele povestite de localnici, de bătrâni neștiutori de carte, sunt aproape identice cu legendele publicate în cărți și pe internet, dovedind faptul că acolo unde trăiesc oameni trăiește și istoria lor, transmisă oral din cele mai vechi timpuri.

Hercules întâlnește aici un om care îi cere ajutorul povestindu-i despre necazurile pe care le aveau locuitorii din cauza unui balaur care sălășuia într-o vizuină lângă Izvoarele Cernei. Balaurul le distrugea recoltele și omora oamenii ieșiți la munca. Pentru a scăpa de răutățile fiarei, locuitorii satului trebuiau să sacrifice periodic câte o copilă pe care o legau de un stâlp la gura prăpastiei de la marginea satului. Balaurul venea noaptea și lua fata, iar sătenii aveau liniște o perioadă. Hercules a decis să ucidă balaurul momindu-l cu o fată din sat pe care o leagă de stâlp și se așează la pândă. Când balaurul vine să ia fata, Hercules îl lovește cu putere, dar solzii care acopereau tot corpul balaurului fac ca măciuca să ricoșeze retezând vârful muntelui. De aici vine numele de **Muntele Retezat**.

Balaurul amețit de durerea puternicei lovituri, se refugiază speriat pe Cerna în jos intrând în **Cheile Corcoaiei**, o zonă unde apele Cernei au săpat un canal adânc și îngust în pereții de stâncă.

Rămâne însă înțepenit între pereții de stâncă și Hercules îi dă lovitura mortală, sângele țâșnit formând izvoarele **Izbucul Cernei**. Cu ultimele puteri se strecoară în vizuină unde-și dă ultima suflare. Din peștera aceea ies și acum aburi calzi fiind cunoscută sub numele de **Grotă cu Aburi**. Urma piciorului uriaș al lui Hercules poate fi văzută și astăzi impregnată în piatra pe care a călcat în timpul luptei.

Fata folosită ca momeală s-a speriat și s-a ascuns într-o grotă care a fost astupată de bolovanii prăvăliți în timpul luptei. Oamenii locului o numesc azi **Gaura Fetei**.

Hercules a eliberat fata aruncând bolovanii, unul din aceștia căzând în mijlocul Cernai. Apa care trece peste această piatră formează cascada cunoscută sub numele de **Bobot**.

8

După această luptă Hercules coboară epuizat pe Cerna în jos, dar se oprește pentru a se îmbăia în apele calde ale izvoarelor despre care i-a vorbit Corcoia. Apele se dovedesc a fi întradevăr miraculoase, vindecându-i rănilor și redându-i puterile.

Aproape toate formațiunile din Valea Cernei își găsesc explicația formării lor în legendele lui Hercules. De aceea românii descoperind aceste locuri și puterile miraculoase ale apelor de aici le-au numit „*Ad Aquas Herculi Sacres*” - apele sacre ale lui Hercules.

8. Alte legende

La numai o oră de urcuș pe un traseu turistic cu punctul de pornire din stațiune, se ajunge la *Crucea Albă*.

Situată la o altitudine de 640 de metri, de pe acest țânc de stâncă se poate admira un peisaj fantastic, o panoramă a unei bune părți a Văii Cernei, precum și a stațiunii Băile Herculane. Ca și alte locuri remarcabile din zonă și acest loc își are legenda lui. Se spune că fata unui baron era curtată de mulți pretendenți, unul din aceștia fiind un tânăr husar îndrăgostit nebunește. Voind să dovedească fetei sentimentele sale, a promis să urce cu calul pe munte, un traseu abrupt și periculos unde doar cei mai curajoși dintre viteji îndrăzneu să se avânte, iar din vârful stâncii să fluture o batistă albă. Dacă fata îl va alege de bărbat urma să-i răspundă tot cu un fluturat de batistă albă. Epuizat dar fericit, husarul ajunge în vârf, flutură batista dar nu primește nici un răspuns. Nefericit, se aruncă în golul prăpastiei cu cal cu tot, murind pentru dragostea neîmpărtășită. Pentru fapta lui curajoasă oamenii locului au ridicat o cruce albă pe care au pus-o acolo în memoria husarului îndrăgostit. Există mai multe variante ale acestei legende, personal aceasta o consider cea mai înduioșătoare.

Alte surse spun că această cruce ar fi fost ridicată în memoria unui ofițer din regimentul eroului General Ion Dragalina. Acesta a căzut la datorie prăbușindu-se cu podul căruia dușmanii i-au tăiat picioarele, pod pe care trebuia să-l treacă în drumul lui spre Herculane.

Tainele și miracolele Văii Cernei sunt foarte multe. Reliful plin de surprize născut prin diversitatea geologică și frământările tectonice la care a fost supus muntele creând abrupturi impresionante și stânci cu turnuri zvelte, crează peisajul unde fiecare formațiune are o istorie a ei, o legendă care-i explică apariția.

Dar și poveștile cu comori sunt cel puțin la fel de răspândite în această zonă. Peșterile din Banat ar ascunde cele mai mari comori de aur și argint din România, iar apa care trece peste ele este mai curată, mai bună și mai sănătoasă.

10. Comori

Conform anumitor izvoare istorice celebre, romanii ar fi cărat din Dacia cucerită peste 150 de tone de aur și de două ori mai mult argint. Dar numai o parte din aceste comori ar fi ajuns la Roma, restul fiind ascuns pe drum, mare parte în peșterile din Valea Cernei. Se mai spune că Decebal ar fi reușit să-și ascundă o parte din uriașa comoara de aur și argint care nu a fost găsiă de romani, zăcând și acum undeva în inima Munților Cernei, ocrotită de minunata sălbăticie a naturii, vipere cu corn și blesteme.

Tot în această zonă se presupune că și-ar fi ascuns întreaga avuție și domnitorul Constantin Brâncoveanu înainte de a cădea în mâna turcilor. Nu se știe exact cât de mare este acest tezaur, dar se pare că este o comoară considerabilă având în vedere faptul că Brâncoveanu a fost considerat a fi cel mai bogat domnitor din Europa la vremea respectivă.

Prințul Miloș Obrenovici, cel care a furat tezaurul Serbiei, tot aici și-ar fi îngropat comoara conform legendei, înainte de a muri în 1860. Cei 300 de oameni care l-au ajut s-o transporte ar fi murit otrăviți, fiind îngropați la gura peșterii, sufletele lor păzind comoara. Toți cei care și-au ascuns comorile au însemnat locul, semnul tezaurului sârbesc fiind o piatră pătrată cu spice de grâu.

Legenda spune că apa plată a unui izvor din zonă s-ar datora argintului din uriașa comoară a Mariei Tereza, ascunsă tot aici.

La aceste uriașe tezaururi se adaugă averile ascunse mai recent, după 1947, când comuniștii au interzis toate exploatarea aurifere particulare, iar cei amenințați cu confiscarea averii ar fi preferat să-și ascundă aurul în această zonă.

Despre aceste comori se vorbește în șoaptă și nu cu oricine. Se vorbește despre hărți vechi care se vând cu bani grei și de organizații ale căutătorilor de comori care au întâlniri periodice secrete, deținând mărturiile ale bătrânilor care au apucat alte vremuri. Numai că aceste comori nu pot fi descoperite de oricine, blestemele care le păzesc ucigând pe cei ce nu sunt sortiți să le găsească. Se spune că numai cine vede „dansul banilor”, o flăcără luminoasă deasupra locului unde sunt ascunse comori, lunină care se arată în noaptea se Sfântul Gheorghe sau Drăgaica, are șansa de-a descoperii comoara. Urmează apoi o serie de ritualuri, rostirea anumitor cuvinte magice, care să rupă blestemele ce apără comoara. Însă puțini au fost cei care după ce au tulburat somnul de veacuri al vreunui tezaur să se și bucure de norocul lor.

11. Povestea de la stână

Ilie Iovan, un cioban din partea locului, un om fără carte dar cu un uimitor har de povestitor, a depănsat într-o seară de vară o mulțime de povești și istorioare, una mai captivantă decât alta. Una din acestea este o tristă istorie despre căutătorii de comori, o poveste fără titlu pe care eu o numesc *Povestea de la stână*.

Se spune că erau trei frați buni, harnici și omenoși care stăpâneau împreună o moară ce le-a rămas moștenire de la părinți. Oameni pașnici, nu s-au certat niciodată nici când au măcinat mălaiul, nici când au petrecut la nunți. Cel mai mic dintre frați a văzut în noaptea de Drăgaica flăcări dansând la marginea unei păduri lângă o stâncă golașă. Povestind celorlalți doi frați, s-au hotărât să sa sape împreună pentru a descoperii comoara îngropată acolo, știind că semnul se arată numai celor aleși. După o noapte de trudă au găsit mai multe vase de lut pline cu monezi de aur și argint. Cei doi frați mai mari i-au spus mezinului să coboare în sat și să

aducă saci în care să transporte averea găsită și ceva de mâncare pentru că erau flămânzi și sleiți de puteri. Dar fratele cel mic a otrăvit mâncarea cu gândul că astfel averea-i va rămâne numai lui. În timpul acesta cei doi frați mai mari s-au înțeleș să-l împuște pe mezin pentru ca averea s-o împartă numai în două. Când fratele cel mic s-a apropiat, ceilalți doi au scos puștile și l-au împușcat în piept. Apoi au început să mănânce din mâncare fără să bănuie că ar fi otrăvită.

Astfel s-au sfârșit trei gospodari de nădejde, care nu au știut să rostească cuvitele magice de dezlegare de blestem. S-au poate că vederea aurului le-a tulburat mințile, lăcomia legând o ceață deasă peste rațiune și omenie.

Și așa cum spune nea Ilie : „ ce să și facă cu averea dacă n-au minte?” și adaugă în graiul bănățean specific locului: „că averea șea mai mare e-n mincea lu fieșcare” (că averea cea mai mare e-n mintea lu fiecare).

Dar dincolo de legende și povești există totuși ceva adevăr. Asociația căutătorilor de comori și tezaure cu sediul la Reșița a donat Muzeului Județean de Etnografie al Regimentului de Graniță din Caransebeș 140 de monede dacice și romane descoperite pe aceste meleaguri ale județului Caraș-Severin.

12. Încheiere

Valea Cernei, acest minunat „colț de rai” unde după parcurgerea unui traseu inedit prin măreția frumuseții sălbatice oferite de natură se ajunge în vârful muntelui, într-o lume deasupra lumii, de unde se deschide panorama celei mai vechi stațiuni balneare din România, este un loc ce trebuie vizitat măcar o dată în viață.

De-a lungul Văii Cernei există mai multe trasee turistice care conduc la izvoare cu ape reci și limpezi de munte sau calde și sulfuroase cu proprietăți tămăduitoare, sau spre peșteri și grote cu presupuse comori de aur și argint păzite de vârcolaci și blesteme, parcurgerea acestora reprezentând o trăire aparte pentru fiecare turist ce vizitează zona.

Fiecare piatră respiră istorie, fiecare boare adie legende păstrate cu sfințenie și transmise din generație în generație de oamenii săraci dar mândri, simpli dar înțelepți ce locuiesc pe aceste meleaguri.

Ruinarea centrului istoric al stațiunii Băile Herculane nu înseamnă și dispariția istoriei orașului, existând valori ce nu pot fi distruse de indolența impertinentă a autorităților. Poate că la aceste valori făcea referire conducătorul romanilor. Pentru că așa cum s-a înțeleș din istorie, Traian a considerat necesar să precizeze multitudinea bogățiilor „ce nu pot fi transportate în Roma”. Probabil că s-a referit la comoara de înțelepciune a neamului dac și la comoara de frumuseți inegalabile oferite de natura fascinantă și fermecătoare din Valea Cernei, peisaj mirific cu izvoare naturale de ape cu puteri tămăduitoare.

Sper ca această lucrare să trezească curiozitatea cititorului de-a vizita aceste meleaguri, venirea turiștilor redând strălucirea de altă dată a stațiunii Băile Herculane, iar într-un viitor apropiat să putem spune despre Herculane ceea ce a spus Franz Iosef prin anii 1852 : „*Acum, in această Vale a Cernei, avem cea mai frumoasă stațiune de pe continent.*”

12. Bibliografie

www.carpati-valea-cernei.com (informații și fotografii)

www.romanalibera.ro

www.funromtour.ro

www.octogonul.ro

www.wikipedia.ro

www.wikipedia.ho

Arhiva Primăria orașului Băile Herculane prin amabilitatea doamnei Nina

Domnul Ilie Iovan, locuitor din Scărișoara

Domnul Marian, membru al unei organizații a căutătorilor de comori